

עת"א 41927/10/18 - בני סלע נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 41927-10-18 סלע(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח' תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 5

בפני	כבוד השופט חגי טרסי
מבקשים	בני סלע (אסיר)
נגד	
משיבים	שרות בתי הסוהר

החלטה

העותר, אסיר המרצה תקופת מאסר מצטברת שאורכה מתקרב ל-40 שנה, ואשר מנהל בפני מותב זה 21 עתירות שונות, מבקש לבטל את כל הדיונים הקבועים בעתירותיו "ולהקפיא" הדיון בעתירות אלה, על יסוד הטענה כי "קרב נפשית בשל נסיבות משפחתיות מורכבות". בקשת העותר הועברה לתגובת ב"כ המשיב, אשר ציין כי אין בנמצא הליך של "הקפאת" עתירות וכי ההליך הנכון הינו מחיקת העתירות, אשר יאפשר לעותר להגישן מחדש בעתיד, ככל שימצא לנכון. ב"כ המשיב הזכיר בתגובתו כי מדובר בעותר סדרתי אשר נוטל לעצמו נתח לא מידתי מהמשאב השיפוטי-ציבורי, מטיל נטל כבד על בתי המשפט ועל המשיב ופוגע בשאר המתדיינים הנזקקים לשירותי השפיטה. העתירות בהן עסקין נדחו כבר מספר פעמים, לבקשת העותר, תוך השחתת זמנם של כלל המעורבים בנושא, תוך יצירת סחבת מיוחדת והכבדה מיותרת. בתגובתו לתשובת המשיב הבהיר העותר כי הוא מתנגד למחיקת העתירות וככל שלא ניתן "להקפיא" את העתירות יש למנות לו סגור מטעם הסגוריה הציבורית או לכל הפחות לקבוע כל עתירה ליום דיונים נפרד.

שתי הבקשות החלופיות מטעמו של העותר, אלו הנוגעות למינוי סגור ולפרישת דיוני העתירות, כבר נדונו על ידי בעבר ונדחו. כפי שהבהרתי לא פעם, אין מקום למינוי גורף של סגור ציבורי בשלל עתירותיו של העותר, תוך הכבדה בלתי מוצדקת על הקופה הציבורית, וסוגיית המינוי דינה להיבחן, במידת הצורך, לגבי כל עתירה בנפרד. באשר לבקשה שלא לקבוע יותר מעתירה אחת בעניינו של העותר לכל יום דיונים, הרי ציינתי בהחלטתי מיום 18.12.18, במסגרתה נדחתה בקשה דומה, כי "העותר הגיש לא פחות מ-18 עתירות במהלך החודשים אוקטובר-נובמבר 2018, בבית המשפט המחוזי מרכז לבדו. בנסיבות אלה, אין לעותר להלין אלא על עצמו, אם עליו לנהל מספר עתירות במסגרת אותו יום דיונים".

המדובר, כאמור, בעותר סדרתי, אשר לגביו קבע בית המשפט העליון עוד בשנת 2011 כי יש לבחון ההחלטות בעניינו "על רקע מאות הליכים שניהל המבקש" (העותר - ח.ט.). **שאי אפשר שלא לראות כהגזמה רבה**" (רע"ב 6188/11 סלע נ' מ"י (20.11.11)). גם כיום, חלקו של העותר בעומס המוטל על ימי העתירות במתחם כלא "השרון" חריג ביותר, ועתירותיו מהוות למעלה מ-10% מכלל העתירות התלויות ועומדות, על אף שמדובר באחד מבין מאות רבות של אסירים

המוחזקים במתחם הנ"ל, ועל אף שמזה מספר חודשים העותר אינו מוחזק עוד כלל באזור המרכז. העותר אינו זכאי אפוא לפרישה מיוחדת של דיוניו, הכרוכה לא רק בהכבדה על בית המשפט, אלא גם על יחידותיו המיוחדות של המשיב האמונות על ליווי של העותר לדיונים, אותם הוא מתעקש להמשיך ולנהל במקום המרוחק מרחק רב ממקום כליאתו הנוכחי.

נותר, לפיכך, אך הצורך להכריע בבקשתו המרכזית של העותר, בקשת "ההקפאה", כאשר מנגד עומדת בקשת ב"כ המשיב להורות על מחיקת כלל העתירות. כאן המקום לציין כי הדין אינו מכיר כלל ועיקר באפשרות "הקפאת" הדיונים בעתירות, ומלכתחילה אין כל בסיס משפטי לבקשה מעין זו. יתרה מכך, עצם רעיון "ההקפאה" מנוגד מיניה וביה לטיבן ומטרותיהן של עתירות האסיר, כפי שהן מוסדרות בסעיף 62א לפקודת בתי הסוהר. במסגרת רע"ב 5898/10 **מג'אדבה נ' שב"ס** (23.11.10) הבהיר כב' השופט רובינשטיין כי חקיקת סעיף 62א הנ"ל נועדה לייעל את הדיונים בעתירות האסיר, כאחד מאותם הליכים שאינם מורכבים, **"אך מתקיים בהם אינטרס ציבורי כי יטופלו במהירות"**. באותו עניין נקבע עוד כי יש לראות בעתירות האסיר **"כבעלות אופי פרטני, הנוגע ליומיום במאסר או במעצר"**, ומדובר בעתירות כנגד החלטות פרטניות בענינים של אסירים ועצירים המתקבלות **"בהתבסס על מידע עדכני ורלבנטי"**. מדובר, אפוא, בהליך שאמור לבחון בתוך פרקי זמן קצרים ובאופן יעיל החלטות פרטניות באשר לאסיר או עציר מסוים, על יסוד מידע עדכני ורלבנטי.

מסקנות אלה מובילות בהכרח לעבר דחיית בקשת העותר "להקפאת" העתירות ולאיימוץ עמדת ב"כ המשיב בדבר מחיקת העתירות, באופן שיאפשר לעותר בעתיד, ככל שימצא לנכון, להגישן מחדש. כבר עתה חלק ניכר מעתירותיו של העותר אינן עוד עדכניות ורלבנטיות, אם בשל חלוף פרק זמן ניכר מאז הגשתן ואם לנוכח העברתו של העותר לבית סוהר אחר. "הקפאת" הדיון בעתירות לטווח ארוך ובלתי ידוע תשמוט לחלוטין את הקרקע בה מעוגנת פרוצדורה משפטית זו, שנועדה להעניק סעד יעיל ומהיר לקשיי היומיום של האסירים.

יצוין כי כבר עתה נפגעים אסירים אחרים, אשר אינם בגדר פונים סדרתיים, אלא כאלה הנזקקים לסיוע באופן מידתי וסביר, לנוכח התנהלות העותר. לבקשת העותר נדחו במהלך השבועות האחרונים הדיונים שהיו קבועים בעניינו בחמישה מועדים שונים (ב-18 עתירות שונות שהגיש), ואלו נקבעו מחדש למועדים אחרים, שגם אותם מבקש העותר לבטל. מדובר בהתנהלות אשר פירושה לא רק השחתת זמן שיפוטי לריק, אלא גם התארכות ההמתנה של אסירים אחרים לשמיעת עתירותיהם. בנסיבות אלה, לא ניתן למצוא כל הצדקה להיעתר לבקשה "להקפיא" הדיונים בעתירות ומן הדין, ככל שעומד העותר על כך שאין בכוונתו או ביכולתו להתייבב לדיונים בעניינו, ואין הוא מסכים להעברת העתירות לבית המשפט הדין בסמוך למקום החזקתו במאסר, להורות על מחיקת כלל 21 העתירות התלויות ועומדות בעניינו בפני בית משפט זה.

עם זאת, בטרם מתן החלטה סופית, נוכח התנגדות העותר לבקשות המחיקה, ועל מנת להותיר האפשרות בידיו להתייבב ולטעון לגופן של העתירות, ככל שיודיע העותר עד 48 שעות לפני כל אחד מימי הדיונים הקבועים בעניינו כי בכוונתו להתייבב לדיון וכי ברצונו לטעון טענותיו לגבי אחת או יותר מהעתירות הקבועות, תוך ציון פרטי העתירות אותן הוא מבקש להותיר על כן, לא יימחקו אותן עתירות ויתקיים בהן דיון כמתוכנן. בכל מקרה אחר, ככל שלא תוגש הודעה מעין זו, אורה על מחיקת העתירות ועל ביטול הדיון בהן.

לנוחיות העותר יצוין כי בכל אחד מימי ג', בשלושת השבועות הקרובים, כלומר בתאריכים 5.3.19, 12.3.19 ו-19.3.19, קבועים דיונים בארבע מעתירותיו. על הכוונה להתייצב, תוך פירוט העתירות הרלבנטיות, יש להודיע לפיכך עד לשעות הצהרים של יום א', בכל אחד מהשבועות הנ"ל, וכך גם באשר לכל יום דיונים עתידי שייקבע בעתירות הנוספות.

העתק יועבר בדחיפות לב"כ המשיב, אשר יודא המצאת ההחלטה לאלתר לידי העותר.

המזכירות תסרוק העתק החלטה זו בכל אחת מעתירותיו הפתוחות של העותר.

בעתירות שנדחו מבלי שנקבע מועד חדש, ייקבע מועד דיון על פי היומן.

ניתנה היום, כ"ה אדר א' תשע"ט, 02 מרץ 2019, בהעדר
הצדדים.